

24 HP sazbou 75 Kč za 1 HP, tedy 16×75 , t. j. částkou 1200 Kč. V odvolání vytýkal st-l mezi jiným, že auto nemá 16 HP, nýbrž pouze 6 HP, takže mohlo býti použito jen sazby, platící pro automobily od 6—16 HP a dávka vypočtena jen z 6 HP. Obecní zastupitelstvo zamítlo usnesením ze 16. srpna 1926 odvolání, pokud jde o uvedenou námitku z toho důvodu, že dávka byla předepsána z těch koňských sil, které byly obci k témuž účelu osp-ou oznámeny a které byly proto pro úřad směrodatnými. Další odvolání st-lovo, obsahující tutéž námitku, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž podle výměru osp-é v R. ze 14. června 1926 bylo úředně potvrzeno, že uvedený automobil má 16 HP

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost vytýká, že pro zjištění koňských sil nemělo býti použito výměru osp-é, nýbrž výpočtu předepsaného v § 1 pravidel a že podle tohoto výpočtu uvedené auto mělo pouze 12 HP. — — —

Pravidla o vybírání ob. dávky z držení motorických dopravních vozidel pro obec K., schválená zsv-em, uvádějí v § 1 přesně, jak se koňské síly, jichž počet jest pro výši dávky směrodatný, vypočítají, a stanoví pro tento účel při výbušných motorech vzorec $N = id^2/16 \times 3$, ve kterém značí »N« koňské síly, »d« průměr válce v milimetrech, »i« počet válců motoru. Jest tedy povinností úřadu vyměřujícího, aby si podle těchto základů sám vypočetl počet koňských sil pro stanovení dávky potřebný. Tento předpis jest kogentní a nikoliv, jak odvodní spis žal. úřadu míní, subsidiární, neboť pravidla neobsahují žádného ustanovení, podle kterého by vyměřujícímu úřadu bylo umožněno místo uvedeného výpočtu použití jako základu pro vyměření dávky potvrzení osp-é o počtu koňských sil dotyčného auta.

Ježto žal. úřad vycházel z nesprávného právního názoru, že pro výpočet dávky byl směrodatný onen výměr osp-é v R., ve kterém bylo udáno, že auto má 16 HP, nezabýval se otázkou, zdali jest správné udání st-le učiněné již v odvolání, že dotyčné auto nemá 16 HP, nýbrž méně a neprovedl výpočet stanovený v § 1 pravidel. Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6441.

D á v k y o b e c n í: O paušalování obecní dávky z kořalky.

Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 19.978/26.)

V ě c: Otto B. v P. proti okresní správní komisi v Přešticích stran paušalované obecní dávky z kořalky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: St-li byla výměrem obecního úřadu v P. z 23. dubna 1926 za leta 1923—1926 předepsána paušalovaná obecní dávka z kořalky po 200 Kč ročně v celkové výši 800 Kč.

Odvolání, ve kterém st-l vytýkal, že se sice zavázal zaplatiti paušál za léta 1923, 1924 a 1925, ale nikoliv za rok 1926, bylo v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Podle § 3 pravidel o vybírání ob. dávky z nápojů v P., schválených zsv-em může dávka na jeden rok býti paušalována v dohodě s osobami dávkou povinnými. Stížnost popírá, že by se pro rok 1926 taková dohoda byla stala, neboť st-l ve svém podání z 30. prosince 1925 svolil jen k paušalování dávky za léta předchozí, nikoliv za rok 1926.

Nss shledal stížnost důvodnou.

Jak ze spisů vyplývá, byl st-l obecním úřadem v P. dne 29. prosince 1925 vyzván k podání přiznání pro dávku z nápojů za dobu od 1. října 1922 a za léta 1923, 1924 a 1925. K tomuto vyzvání sdělil st-l přípisem z 30. prosince 1925, že nemůže udati žádné přesné číslice, ježto záznam o výrobě a prodeji nevede, že jest však ochoten od 1. dubna 1923 počínaje zaplatiti na nápojové dávce ročně paušálně 200 Kč. Z toho je patrné, že se jednalo st-li při jeho návrhu na paušalování jen o dobu až do roku 1925 včítaje, neboť o roku 1926 nebylo ve vyzvání k podání přiznání žádné zmínky.

Žal. úřad spatřuje dohodu o paušalování také v tom, že obec veřejně vyhlásila svůj úmysl paušalovati dávku i za rok 1926 s udáním dotyčných paušalovaných dávek, že proti tomuto úmyslu nebylo podáno námitek, že dále ob. zastupitelstvo se na paušalování dávky na rok 1926 usneslo a toto usnesení vyhlásilo, aniž proti němu byly podány námítka, a že toto usnesení bylo žal. úřadem schváleno.

Leč usnesla-li se obec na paušalování dávky, není to nic jiného než projev jednoho kontrahenta a nelze považovati za souhlas strany k paušalování, když takovému usnesení nebylo odporováno, třeba by úmysl obce paušalovati dávku neb dotyčné usnesení ob. zastupitelstva byly veřejně vyhlášeny. Ani usnesení osk, kterým paušalování ve smyslu § 3 pravidel bylo schváleno, nemohlo nahraditi nedostávající se souhlas strany druhé, ani nemohlo míti žádného účinku, když dohoda se skutečně nestala. Neměl tedy žal. úřad pro svůj úsudek, že st-l přistoupil na paušalování dávky z kořalky za rok 1926 částkou 200 Kč a že proto nastalo paušalování této dávky ve smyslu § 3 pravidel, ve spisech podkladu a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 6442.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení: * Ustanovením § 44 ob. fin. novely (instanční postup ve věcech obecních dávek) byl v mezích tohoto předpisu změněn také § 90 statutu zemského hlavního města Brna; není proto rozhodnutí městského zastupitelstva brněnského o vrácení předepsané dávky ze zábav konečné.

(Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 21.052/26.)

Věc: Spolek »Deutsche Gesellschaft für Wissenschaft und Kunst« v Brně proti zastupitelstvu zemského hlavního města Brna stran obecní dávky ze zábav.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-lka zapravila z přednášky Dra. Hugona E. jí pořádané dne 22. května 1925 hlavní pokladně města Brna dávku ze zábav ve výši 3.510 Kč 20 h. Podáním ze 17. června 1925 žádala za vrácení této dávky, poněvadž přednáška dávce nepodléhá. Žádosti však nebylo